

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 525/2013

ze dne 21. května 2013

o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu ⁽⁴⁾ zavedlo rámec pro monitorování antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, hodnocení pokroku při plnění závazků týkajících se těchto emisí a provádění požadavků na monitorování a podávání zpráv podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (dále jen „úmluva UNFCCC“) ⁽⁵⁾ a Kjótského protokolu ⁽⁶⁾ v Unii. Aby byl zohledněn aktuální a budoucí vývoj na mezinárodní

úrovni v souvislosti s úmluvou UNFCCC a Kjótským protokolem a byly prováděny nové požadavky na monitorování a podávání zpráv stanovené v právu Unie, je třeba rozhodnutí č. 280/2004/ES nahradit.

(2) Rozhodnutí č. 280/2004/ES by mělo být nahrazeno nařízením vzhledem k širší oblasti působnosti práva Unie, k zahrnutí dalších kategorií osob, jichž se povinnosti týkají, ke komplexnější a vysoce technické povaze zavedených ustanovení, ke zvýšené potřebě jednotných pravidel uplatnitelných v celé Unii, aby bylo usnadněno provádění.

(3) Hlavním cílem úmluvy UNFCCC je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností. Aby bylo tohoto cíle dosaženo, neměl by být celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí.

(4) Je třeba důkladně monitorovat, vykazovat a pravidelně hodnotit emise skleníkových plynů v Unii a členských státech a jejich úsilí o řešení problematiky změny klimatu.

(5) K pokroku ve vyváženém řešení problémů spojených se změnou klimatu významně přispělo rozhodnutí 1/CP.15, přijaté na konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC (dále jen „rozhodnutí 1/CP.15“), a rozhodnutí 1/CP.16, přijaté na konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC (dále jen „rozhodnutí 1/CP.16“). Tato rozhodnutí zavádějí nové požadavky na monitorování a podávání zpráv, které se uplatní při realizaci ambiciózního snížení emisí, k němuž se Unie a její členské státy zavázaly, a poskytují podporu rozvojem zemím. Rovněž se v těchto rozhodnutích uznává, že zabývat se přizpůsobením změně klimatu má stejnou prioritu jako zmírňování dopadů. Rozhodnutí 1/CP.16 také vyžaduje, aby rozvíjené země rozvíjely strategie nebo plány rozvoje nízkouhlíkového hospodářství. Očekává se, že tyto strategie nebo plány přispějí k vybudování nízkouhlíkové společnosti a zajistí pokračování vysokého růstu a udržitelného rozvoje, jakož i nákladově efektivní způsob za účelem dosažení dlouhodobého cíle v oblasti klimatu při náležitém zohlednění postupných fází. Toto nařízení by mělo provádění uvedených požadavků na monitorování a podávání zpráv usnadnit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 169.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 51.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. dubna 2013.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

- (6) Další rozhodný závazek Unie a členských států významně snížit své emise skleníkových plynů představuje soubor legislativních aktů Unie přijatý v roce 2009, dále označen jako „klimaticko-energetický balíček“, zejména rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ⁽¹⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽²⁾. Systém Unie pro monitorování a vykazování emisí by měl být rovněž aktualizován s ohledem na nové požadavky uvedených dvou právních předpisů.
- (7) Úmluva UNFCCC zavazuje Unii a její členské státy, aby vypracovávaly, pravidelně aktualizovaly, zveřejňovaly a předkládaly konferenci smluvních stran národní inventury antropogenních emisí ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů všech skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol z roku 1987 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, k Vídeňské úmluvě na ochranu ozonové vrstvy ⁽³⁾ (dále jen „Montrealský protokol“), za použití srovnatelných postupů dohodnutých na konferenci smluvních stran.
- (8) Ustanovení čl. 5 odst. 1 Kjótského protokolu vyžaduje, aby Unie a členské státy zřídily a vedly vnitrostátní systém pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů všech skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol, s cílem zajistit provádění jiných ustanovení Kjótského protokolu. Unie a členské státy by současně měly uplatňovat pokyny pro vnitrostátní systémy stanovené v příloze rozhodnutí 19/CMP.1 přijatého na konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu (dále jen „rozhodnutí 19/CMP.1“). Rozhodnutí 1/CP.16 dále vyžaduje zavedení vnitrostátních předpisů pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů všech skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol. Toto nařízení by mělo umožnit provádění obou těchto požadavků.
- (9) Kypr je zahrnut mezi země přílohy I úmluvy UNFCCC rozhodnutím konference smluvních stran úmluvy UNFCCC 10/CP.17 s účinkem od 9. ledna 2013
- a Malta je v uvedené příloze zahrnuta rozhodnutím konference smluvních stran úmluvy UNFCCC 3/CP 15 s účinkem od 26. října 2010.
- (10) Zkušenosti získané prováděním rozhodnutí č. 280/2004/ES poukázaly na potřebu posílit součinnost a soudržnost s podáváním zpráv podle jiných právních nástrojů, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽⁴⁾, s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek ⁽⁵⁾, se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stopech pro některé látky znečišťující ovzduší ⁽⁶⁾, s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech ⁽⁷⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice ⁽⁸⁾. Přestože zjednodušení požadavků na podávání zpráv si vyžádá změnu jednotlivých právních nástrojů, používání jednotných údajů pro vykazování emisí skleníkových plynů je zásadní pro zajištění kvality vykazování emisí.
- (11) Čtvrtá hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) uvádí potenciál globálního oteplování u fluoridu dusitého (dále jen „NF3“) ve výši zhruba 17 000 krát vyšší než je hodnota pro oxid uhličitý (CO₂). NF3 se v rostoucí míře používá v elektronickém odvětví jako náhrada za zcela fluorované uhlovodíky (dále jen „PFC“) a fluorid sírový (dále jen „SF6“). V souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) musí být politika Unie v oblasti životního prostředí založena na zásadě předběžné opatrnosti. Tato zásada vyžaduje monitorování NF3 za účelem posouzení hladiny emisí v Unii a případné stanovení zmírňujících opatření.
- (12) Údaje aktuálně vykazované v rámci národní inventury skleníkových plynů a národních a unijních registrů nedostačují k tomu, aby bylo možno na úrovni členských států stanovit emise CO₂ z civilního letectví na národní úrovni, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES. Při přijímání ustanovení o povinnostech podávat zprávy by Unie neměla na členské státy a malé a střední podniky (SME) klást nároky, které nejsou úměrné sledovaným cílům. Emise CO₂ z letů, na něž se nevztahuje směrnice 2003/87/ES, představují pouze velmi malou část celkových emisí skleníkových plynů a vytvoření systému pro vykazování těchto emisí by vzhledem ke stávajícím požadavkům na širší odvětví podle směrnice 2003/87/ES představovalo nepřiměřenou zátěž. Proto by emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽²⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 88/540/EHS ze dne 14. října 1988 o uzavření Vídeňské úmluvy o ochraně ozonové vrstvy a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 297, 31.10.1988, s. 8).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

měly být pro účely článku 3 a čl. 7 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES považovány za rovné nule.

tohoto nařízení, neměl by být žádný takový návrh tímto nařízením dotčen, a ustanovení o monitorování a vykazování emisí z námořní dopravy by proto neměla být v této fázi do tohoto nařízení začleněna.

- (13) V zájmu zajištění efektivity opatření pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů je nutné zabránit tomu, aby se finanční a administrativní zátěž, které členské státy již čelí, dále zvyšovala.
- (14) Přestože se emise a pohlcení emisí skleníkových plynů souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím (dále jen „LULUCF“) započítávají do cíle Unie pro snížení emisí podle Kjótského protokolu, nejsou součástí cíle 20 % snížení do roku 2020 v rámci klimaticko-energetického balíčku. Článek 9 rozhodnutí č. 406/2009/ES ukládá Komisi, aby posoudila podmínky, podle nichž budou emise a jejich pohlcování v souvislosti s LULUCF začleněny do závazku Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů, přičemž se zajistí trvalost a ekologická vyváženost příspěvku LULUCF a zároveň důsledné monitorování a přesná evidence příslušných emisí a pohlcení. Ukládá také, aby Komise případně předložila legislativní návrh s cílem, aby vstoupil v platnost od roku 2013. Komise dne 12. března 2012 předložila Evropskému parlamentu a Radě jako první krok k zahrnutí oblasti LULUCF do závazku přijatého Uníí v oblasti snižování emisí návrh, který vedl k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 529/2013/EU ze dne 21. května 2013 o pravidlech započítávání týkajících se emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v důsledku činností souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím a o informacích o opatřeních týkajících se těchto činností⁽¹⁾.
- (15) Unie a členské státy by se měly snažit podávat co nejaktuálnější informace o emisích skleníkových plynů, zejména v rámci strategie Evropa 2020 a harmonogramů stanovených touto strategií. Toto nařízení by mělo umožnit vypracování těchto odhadů v co nejkratším možném čase za pomoci statistických a dalších informací, podle potřeby například za pomoci údajů získaných z vesmíru prostřednictvím programu Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti a jiných družicových systémů.
- (16) Vzhledem k tomu, že Komise oznámila záměr navrhnout nové požadavky na monitorování a podávání zpráv pro emise z námořní dopravy, včetně případných změn
- (17) Zkušenosti získané při provádění rozhodnutí č. 280/2004/ES ukazují na potřebu zlepšit transparentnost, přesnost, jednotnost, úplnost a srovnatelnost informací vykazovaných o politikách a opatřeních a odhadech. Rozhodnutí č. 406/2009/ES vyžaduje, aby členské státy podávaly zprávy o předpokládaném pokroku při plnění svých povinností podle uvedeného rozhodnutí, včetně informací o vnitrostátních politikách, opatřeních a vnitrostátních odhadech. Strategie Evropa 2020 stanoví agendu integrované hospodářské politiky, která vyžaduje, aby Unie a členské státy nadále usilovaly o včasné podávání zpráv o politikách a opatřeních v oblasti změny klimatu a jejich předpokládaných dopadech na emise. K dosažení těchto cílů by mělo významně přispět vytvoření systémů na úrovni Unie a členských států společně s lepšími pokyny pro podávání zpráv. Aby se zajistilo, že Unie splní své mezinárodní a interní požadavky na vykazování odhadů emisí skleníkových plynů, a aby bylo možné posoudit její pokrok při plnění mezinárodních a interních závazků a povinností, měla by Komise rovněž vypracovávat a používat odhady skleníkových plynů.
- (18) Aby bylo možné monitorovat pokrok členských států a jejich opatření v oblasti přizpůsobení se změně klimatu, jsou od nich zapotřebí lepší informace. Tyto informace jsou nutné k navržení komplexní strategie Unie pro přizpůsobení se změně klimatu v souladu s bílou knihou Komise ze dne 1. dubna 2009 nazvanou „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“. Vykazování informací o tomto přizpůsobení umožní členským státům sdílet osvědčené postupy a posuzovat své potřeby a úroveň připravenosti v boji proti změně klimatu.
- (19) Podle rozhodnutí 1/CP.15 se Unie a členské státy zavázaly poskytovat významné finanční prostředky na podporu opatření pro přizpůsobení se změně klimatu a opatření zmírňující dopady změny klimatu v rozvojových zemích. V souladu s bodem 40 rozhodnutí 1/CP.16 každá rozvinutá země, která je smluvní stranou úmluvy UNFCCC, musí posílit podávání zpráv o poskytování finanční a technologické podpory a podpory na vybudování kapacit pro smluvní strany z řad rozvojových zemí. Posílené podávání zpráv má zásadní význam pro uznání úsilí Unie a členských států, které vyvinuly ke splnění svých závazků. Rozhodnutí 1/CP.16 rovněž zavedlo nový mechanismus pro technologie v zájmu posílení mezinárodního přenosu technologií. Toto nařízení by mělo zajistit, že budou poskytovány aktualizované informace o činnostech v oblasti přenosu technologií do rozvojových zemí na základě nejlepších dostupných údajů.

⁽¹⁾ Viz strana 80 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (20) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES⁽¹⁾ změnila směrnici 2003/87/ES tak, aby zahrnovala oblast letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii. Směrnice 2003/87/ES obsahuje ustanovení o použití výnosů z dražeb, o podávání zpráv o použití výnosů z dražeb členskými státy a o opatřeních přijatých podle čl. 3d uvedené směrnice. Směrnice 2003/87/ES ve znění směrnice 2009/29/ES nyní rovněž obsahuje ustanovení o použití výnosů z dražeb a stanoví, že by alespoň 50 % z těchto výnosů mělo být použito pro účely jedné nebo více činností uvedených v čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES. Transparentní používání výnosů získaných z dražeb povolenek podle směrnice 2003/87/ES je zásadní pro podporu závazků Unie.
- (21) Úmluva UNFCCC zavazuje Unii a její členské státy k tomu, aby vypracovaly, pravidelně aktualizovaly, zveřejňovaly a předkládaly konferenci smluvních stran národní sdělení a dvouleté zprávy za použití pokynů, metodik a formátů dohodnutých konferencí smluvních stran. Rozhodnutí 1/CP.16 vyžaduje posílené podávání zpráv o cílech v oblasti zmírňování škod a o poskytování finanční a technické podpory a podpory na vybudování kapacit pro smluvní strany z řad rozvojových zemí.
- (22) Rozhodnutí č. 406/2009/ES převedlo stávající roční cyklus podávání zpráv na roční cyklus závazků vyžadující komplexní přezkum inventur skleníkových plynů členských států v kratším čase než stávající přezkum inventur podle úmluvy UNFCCC, aby bylo možno využít pružnosti a podle potřeby přijmout nápravná opatření na konci každého příslušného roku. Na úrovni Unie je třeba stanovit proces přezkumu inventur skleníkových plynů předložených členskými státy, aby bylo zajištěno důvěryhodné, jednotné, transparentní a včasné posouzení souladu s rozhodnutím č. 406/2009/ES.
- (23) V rámci procesu úmluvy UNFCCC se v současnosti projednává řada technických prvků souvisejících s vykazováním emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jako jsou potenciály globálního oteplování, rozsah vykazovaných skleníkových plynů a metodické pokyny IPCC, které se mají použít k vypracování národních inventur skleníkových plynů. Revize těchto metodických prvků v rámci procesu úmluvy UNFCCC a následné přepočty časových řad emisí skleníkových plynů mohou změnit úroveň a trendy emisí skleníkových plynů. Komise by měla tento vývoj na mezinárodní úrovni sledovat a v případě potřeby navrhnout změnu tohoto nařízení s cílem zajistit soulad s metodikami používanými v rámci procesu úmluvy UNFCCC.
- (24) Výpočet a vykazování emisí metanu je v souladu se stávajícími pokyny pro vykazování emisí skleníkových plynů podle úmluvy UNFCCC založen na potenciálech globálního oteplování s časovým horizontem 100 let. Vzhledem k jeho vysokému potenciálu globálního oteplování a poměrně krátké životnosti metanu v atmosféře by Komise měla analyzovat, jaké dopady na politiky a opatření by mělo přijetí dvacetiletého časového horizontu pro metan.
- (25) Komise by měla dopady na politiky a opatření analyzovat s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. září 2011 o komplexním přístupu k jiným antropogenním emisím ovlivňujícím klima, než jsou emise CO₂, a poté, co bude v rámci úmluvy UNFCCC dosaženo dohody o používání dohodnutých a zveřejněných pokynů IPCC pro monitorování a vykazování emisí černého uhlíku, a v případě potřeby by měla změnit přílohu I tohoto nařízení.
- (26) Emise skleníkových plynů ve všech vykazovaných časových řadách by měly být odhadovány pomocí stejných metod. Výchozí údaje o činnosti a emisní faktory by měly být získávány a používány jednotným způsobem, který zajistí, že změny v trendech emisí nejsou způsobeny změnami metod odhadu nebo předpokladů. Přepočítání emisí skleníkových plynů by se mělo provádět v souladu s dohodnutými pokyny a s cílem zlepšit jednotnost, přesnost a úplnost vykazovaných časových řad a provádění podrobnějších metod. Pokud se metodika nebo způsob získávání výchozích údajů o činnosti a emisních faktorů změní, měly by členské státy inventury za vykázané časové řady přepočítat a posoudit potřebu přepočítání na základě důvodů stanovených v dohodnutých pokynech, zejména u hlavních kategorií. Toto nařízení by mělo stanovit, zda a za jakých podmínek by se k účinkům těchto přepočtů mělo přihlížet za účelem stanovení ročních emisních přidělů.
- (27) Letectví má dopady na světové klima v důsledku uvolňování CO₂ a rovněž v důsledku dalších emisí, včetně emisí oxidů dusíku, a mechanismů, jako je zvyšování tvorby cirrové oblačnosti. Vzhledem k rychlému vývoji vědeckých poznatků o těchto dopadech by mělo být v rámci tohoto nařízení pravidelně prováděno aktualizované posuzování dopadů letectví na světové klima, které nesouvisí s CO₂. Modelový přístup, který se v tomto ohledu používá, by měl být přizpůsoben vědeckému pokroku. Komise by na základě svých posouzení těchto dopadů mohla zvážit příslušné strategické možnosti jejich řešení.

(1) Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3.

- (28) Cílem Evropské agentury pro životní prostředí je podpora udržitelného rozvoje a pomoc k dosažení významného a měřitelného zlepšení stavu životního prostředí v Evropě poskytováním včasných, cílených, relevantních a spolehlivých informací tvůrcům politik, veřejným institucím a veřejnosti. Evropská agentura pro životní prostředí by měla být Komisi v případě potřeby nápomocna při monitorování a podávání zpráv, zejména v souvislosti s inventurním systémem Unie a jejím systémem politik, opatření a odhadů, při provádění ročního odborného přezkumu inventur členských států, hodnocení pokroku při plnění závazků Unie ke snižování emisí, správě evropské platformy pro přizpůsobení se změně klimatu, pokud jde o dopady změny klimatu, zranitelnost vůči této změně a přizpůsobování se této změně a při předkládání spolehlivých informací týkajících se klimatu veřejnosti.
- (29) Na všechny požadavky týkající se poskytování informací a údajů podle tohoto nařízení by se měla vztahovat pravidla Unie v oblasti ochrany údajů a obchodního tajemství.
- (30) Informace a údaje shromážděné podle tohoto nařízení mohou v budoucnu přispět i k tvorbě a posuzování politiky Unie v oblasti změny klimatu.
- (31) Komise by měla sledovat provádění požadavků na monitorování a podávání zpráv uvedených v tomto nařízení a budoucí vývoj v rámci úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu za účelem zajištění jejich jednotnosti. V tomto ohledu by Komise měla v případě potřeby předložit Evropskému parlamentu a Radě příslušný legislativní návrh.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 7 a 8, čl. 8 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 17 odst. 4, čl. 19 odst. 5 a 6 tohoto nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. S výjimkou čl. 19 odst. 6 by měly být tyto pravomoci vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (33) Za účelem stanovení harmonizovaných požadavků na podávání zpráv potřebných pro monitorování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací s významem pro politiku změny klimatu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem

290 Smlouvy o fungování EU za účelem změny přílohy I a přílohy III tohoto nařízení v souladu s rozhodnutími přijatými v rámci úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu, zohlednění změn v souvislosti s potenciály globálního oteplování a mezinárodně dohodnutými pokyny k inventurám, stanovení důležitých požadavků týkajících se inventurního systému Unie a zavedení registru Unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (34) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich proto být z důvodu rozsahu a účinků navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se vytváří mechanismus pro:

- a) zajištění včasnosti, transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti zpráv podávaných Unii a jejími členskými státy sekretariátu úmluvy UNFCCC;
- b) vykazování a ověřování informací týkajících se závazků Unie a jejích členských států v souladu s úmluvou UNFCCC a Kjótským protokolem a rozhodnutí přijatých podle této úmluvy a protokolu a hodnocení pokroku při plnění těchto závazků;
- c) monitorování a vykazování všech antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu v členských státech;

(¹) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- d) monitorování, vykazování, přezkum a ověřování emisí skleníkových plynů a dalších informací v souladu s článkem 6 rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- e) podávání zpráv o použití výnosů pocházejících z dražeb povolenek podle čl. 3d odst. 1 nebo 2 nebo čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES v souladu s čl. 3d odst. 4 a čl. 10 odst. 3 uvedené směrnice;
- f) monitorování a podávání zpráv o opatřeních přijatých členskými státy za účelem přizpůsobení se nevyhnutelným následkům změny klimatu nákladově efektivním způsobem;
- g) hodnocení pokroku členských států při plnění jejich závazků podle rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na:

- a) podávání zpráv o strategiích Unie a jejích členských států v oblasti rozvoje nízkouhlíkového hospodářství a případných aktualizací těchto strategií v souladu s rozhodnutím 1/CP.16;
- b) emise skleníkových plynů uvedené v příloze I tohoto nařízení z odvětví a zdrojů a pohlcení pomocí propadů, na něž se vztahují národní inventury skleníkových plynů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) úmluvy UNFCCC a které jsou vypouštěny na území členských států;
- c) emise skleníkových plynů spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- d) dopady na klima, které nejsou spojeny s CO₂ a souvisejí s emisemi z civilního letectví;
- e) odhady Unie a jejích členských států týkající se antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol, a na související politiky a opatření členských států;
- f) celkovou finanční a technologickou podporu rozvojovým zemím v souladu s požadavky podle úmluvy UNFCCC;
- g) používání výnosů z dražeb povolenek v souladu s čl. 3d odst. 1 a 2 a čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES;
- h) opatření členských států zaměřená na přizpůsobení se změně klimatu.
- 1) „potenciálem globálního oteplování“ celkové přispění plynu ke globálnímu oteplování na základě emise jedné jednotky tohoto plynu v poměru k jedné jednotce referenčního plynu, CO₂, kterému je přiřazena hodnota 1;
- 2) „národním inventurním systémem“ systém institucionálních, právních a procesních opatření členského státu pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, které nejsou kontrolovány Montrealským protokolem, a pro vykazování a archivaci informací o inventurách v souladu s rozhodnutím 19/CMP.1 nebo dalšími příslušnými rozhodnutími orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 3) „příslušnými inventurními orgány“ orgány, které mají v rámci národního inventurního systému na starosti sestavování inventury skleníkových plynů;
- 4) „zajištěním kvality“ („QA“) plánovaný systém přezkumných postupů, jehož účelem je zajistit splnění cílů v oblasti kvality údajů a vykazování nejlepších možných odhadů a informací v zájmu podpory účinnosti programu kontroly kvality a poskytnutí pomoci členským státům;
- 5) „kontrolou kvality“ („QC“) systém běžných technických činností určených k měření a kontrole kvality informací a odhadů sestavovaných za účelem zajištění integrity, správnosti a úplnosti údajů, zjištění a řešení chyb a opomenutí, dokumentace a archivace údajů nebo jiných používaných materiálů a zaznamenávání všech činností QA;
- 6) „ukazatelem“ kvantitativní nebo kvalitativní faktor nebo proměnná, která umožňuje lépe pochopit pokrok při provádění politik a opatření a trendy emisí skleníkových plynů;
- 7) „jednotkou přiděleného množství“ („AAU“) jednotka vydaná v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 konference smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu (dále jen „rozhodnutí 13/CMP.1“) nebo jiných příslušných rozhodnutími orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 8) „jednotkou propadů“ („RMU“) jednotka vydaná v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 9) „jednotkou snížení emisí“ („ERU“) jednotka vydaná v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 10) „ověřeným snížením emisí“ („CER“) jednotka vydaná v souladu s článkem 12 Kjótského protokolu a požadavky podle tohoto protokolu a příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 11) „dočasným ověřeným snížením emisí“ („tCER“) jednotka vydaná v souladu s článkem 12 Kjótského protokolu a požadavky přijatými podle tohoto protokolu, jakož i v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu, tedy kredity vydané za pohlcení emisí, které jsou ověřené pro zalesňování nebo obnovu lesů (opětovné zalesňování) v rámci projektu mechanismu čistého rozvoje, jež budou nahrazeny po skončení platnosti na konci druhého kontrolního období;
- 12) „dlouhodobým ověřeným snížením emisí“ („lCER“) jednotka vydaná v souladu s článkem 12 Kjótského protokolu a požadavky přijatými podle tohoto protokolu, jakož i v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu, tedy kredity vydané za dlouhodobé pohlcení emisí ověřené pro zalesňování nebo obnovu lesů v rámci projektu mechanismu čistého rozvoje, jež budou nahrazeny po skončení platnosti na konci započítávaného období projektu nebo v případě negativní změny v uložení nebo nepředložení zprávy o ověření.
- 13) „národním registrem“ registr ve formě standardizované elektronické databáze, která obsahuje údaje o případném vydání, držení, převodu, získání, zrušení, odebrání, přesunu, nahrazení nebo změny doby skončení platnosti jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER;
- 14) „politikami a opatřeními“ veškeré nástroje, jejichž cílem je provádění závazků podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) úmluvy UNFCCC, mezi něž mohou patřit nástroje, jejichž hlavním cílem není omezení a snížení emisí skleníkových plynů;
- 15) „systémem pro politiky a opatření a odhady“ systém institucionálních, právních a procesních opatření pro vykazování politik a opatření a odhadů antropogenních emisí skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol, ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jak to vyžaduje článek 12 tohoto nařízení;
- 16) „předběžným hodnocením politik a opatření“ hodnocení předpokládaných účinků politiky nebo opatření;
- 17) „následným hodnocením politik a opatření“ hodnocení předchozích účinků politiky nebo opatření;
- 18) „odhady bez opatření“ odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, které nezahrnují účinky všech politik a opatření, jež jsou plánovány, přijaty nebo prováděny po roce zvoleném pro příslušný odhad jako rok výchozí;
- 19) „odhady s opatřeními“ odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, které zahrnují účinky politik a opatření z hlediska snížení emisí skleníkových plynů, jež byly přijaty a provedeny;
- 20) „odhady s dodatečnými opatřeními“ odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, které zahrnují účinky politik a opatření z hlediska snížení emisí skleníkových plynů, jež byly přijaty a provedeny za účelem zmírnění změny klimatu, jakož i politiky a opatření, které se k tomuto účelu plánují;
- 21) „analýzou citlivosti“ vyšetření modelového algoritmu nebo předpokladu za účelem kvantifikace toho, jak citlivé nebo stabilní jsou modelové výstupní údaje ve vztahu ke změnám vstupních údajů nebo výchozích předpokladů. Provádí formou variací vstupních hodnot nebo modelových rovnic, přičemž se sleduje, jak se na základě těchto variací mění modelové výstupní údaje;
- 22) „podporou spojenou se zmírňováním změny klimatu“ podpora činností v rozvojových zemích, které přispívají k plnění cíle stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností;
- 23) „podporou spojenou s přizpůsobováním se změně klimatu“ podpora činností v rozvojových zemích, jejichž účelem je snížit zranitelnost lidských nebo přírodních systémů vůči dopadům změny klimatu a rizikům s klimatem spojeným udržováním nebo zvyšováním přizpůsobivosti a odolnosti rozvojových zemí;
- 24) „technickými opravami“ úpravy odhadů národních inventur skleníkových plynů provedené v souvislosti s přezkumem prováděným podle článku 19 v případě, že předložené inventurní údaje jsou neúplné nebo sestavené způsobem, který není v souladu s příslušnými mezinárodními nebo unijními pravidly nebo pokyny, a jež mají nahradit původně předložené odhady;

25) „přepočty“ v souladu s pokyny pro vykazování ročních inventur podle úmluvy UNFCCC postup vytváření nových odhadů antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů z dříve předložených inventur v důsledku změn metodik nebo způsobu získávání a používání emisních faktorů a údajů o činnosti, zahrnutí nových kategorií zdrojů a propadů, nebo nových plynů nebo změn v hodnotě potenciálu globálního oteplování skleníkových plynů.

KAPITOLA 2

STRATEGIE ROZVOJE NÍZKOUHLÍKOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Článek 4

Strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství

1. Členské státy a Komise jménem Unie vypracují své strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství v souladu s ustanoveními o podávání zpráv, která jsou dohodnuta na mezinárodní úrovni v souvislosti s procesem úmluvy UNFCCC, aby přispěly:

a) k transparentnímu a přesnému monitorování skutečného a plánovaného pokroku dosaženého členskými státy – mimo jiné za přispění opatření Unie – při plnění závazků Unie a členských států k omezování nebo snižování antropogenních emisí skleníkových plynů podle úmluvy UNFCCC;

b) ke splnění závazků členských států v oblasti snižování emisí skleníkových plynů v souladu s rozhodnutím č. 406/2009/ES a k dosažení dlouhodobého snížení emisí a posílení pohlcování pomocí propadů ve všech odvětvích v souladu s cílem Unie snížit do roku 2050 nákladově-efektivním způsobem emise o 80 až 95 % v porovnání s úrovní v roce 1990, a to v souvislosti se snížením ze strany rozvinutých zemí jako celku, jež je podle IPCC nezbytné.

2. Členské státy Komisi předloží zprávu o stavu provádění své strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství do 9. ledna 2015 od vstupu tohoto nařízení v platnost, nebo v souladu s jakýmkoli harmonogramem dohodnutým na mezinárodní úrovni v souvislosti s procesem úmluvy UNFCCC.

3. Komise a členské státy své strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství a jejich případné aktualizace neprodleně zveřejní.

KAPITOLA 3

VYKAZOVÁNÍ HISTORICKÝCH EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A JEJICH POHLCENÍ

Článek 5

Národní inventurní systémy

1. Členské státy zřídí, provozují a neustále se snaží zdokonalovat národní inventurní systémy v souladu s požadavky úmluvy UNFCCC na vnitrostátní systémy pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení a zajistit včasnost, transparentnost, přesnost, jednotnost, srovnatelnost a úplnost svých inventur skleníkových plynů.

2. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné inventurní orgány měly přístup:

a) k údajům a metodám vykazovaným u činností a zařízení v souladu se směrnicí 2003/87/ES pro účely vypracování národních inventur skleníkových plynů a aby byla zajištěna jednotnost emisí skleníkových plynů vykazovaných v rámci systému Unie pro obchodování s emisemi a v národních inventurách skleníkových plynů;

b) případně k údajům o fluorovaných plynech shromážděným prostřednictvím systémů podávání zpráv v jednotlivých oblastech podle čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 842/2006 pro účely vypracování národních inventur skleníkových plynů;

c) případně k emisím, výchozím údajům a metodikám vykazovaným zařízeními podle nařízení (ES) č. 166/2006 pro účely vypracování národních inventur skleníkových plynů;

d) k údajům vykazovaným podle nařízení (ES) č. 1099/2008.

3. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné inventurní orgány mohly případně:

a) využívat systémy podávání zpráv zavedené podle čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 842/2006 za účelem zlepšení odhadů fluorovaných plynů v národních inventurách skleníkových plynů;

b) provádět roční kontroly souladu uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. l) a m).

4. Komise v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujícími přijme prováděcí akty za účelem stanovení pravidel pro strukturu, formát a postup předkládání informací týkajících se národních systémů inventur a požadavků na vytvoření, provoz a fungování národních systémů inventur. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 6

Inventurní systém Unie

1. Zřizuje se inventurní systém Unie pro zajištění včasnost, transparentnost, přesnost, jednotnost, srovnatelnost a úplnost národních inventur s ohledem na inventuru skleníkových plynů Unie. Komise tento systém spravuje, udržuje a neustále se jej snaží zdokonalovat. Součástí tohoto systému jsou:

- a) program zajišťování kvality a kontroly kvality, který zahrnuje stanovení cílů kvality a vytvoření plánu zajištění kvality a kontroly kvality inventur. Komise je členským státům při provádění programů zajištění kvality a kontroly kvality nápomocna;
- b) postup pro odhadování údajů chybějících v národní inventuře prováděné po konzultaci s dotyčným členským státem;
- c) přezkumy inventur skleníkových plynů členských států podle článku 19.

2. Komise je v souladu s článkem 25 zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci týkajícího se základních požadavků na inventurní systém Unie v zájmu splnění povinností podle rozhodnutí 19/CMP.1. Komise nepřijme taková ustanovení podle odstavce 1, jejichž dodržení je pro členské státy obtížnější než v případě ustanovení aktů přijatých v souladu s čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 2 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

Článek 7

Inventury skleníkových plynů

1. Členské státy do 15. ledna každého roku („rok X“) určí a vykazují Komisi:

- a) své antropogenní emise skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení a antropogenní emise skleníkových plynů uvedených v čl. 2 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES za rok X-2 v souladu s požadavky na vykazování podle úmluvy UNFCCC. Aniž je dotčeno vykazování skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení, se hodnoty emisí CO₂ z kategorie zdrojů „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC považují pro účely článku 3 a čl. 7 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES za rovné nule;
- b) údaje podle požadavků UNFCCC na podávání zpráv týkající se jejich antropogenních emisí oxidu uhelnatého (CO), oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x) a těkavých organických sloučenin za rok X-2, které jsou v souladu s údaji

již vykazovanými podle článku 7 směrnice 2001/81/ES a Úmluvy EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států;

- c) své antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení CO₂ pomocí propadů vyvolané činnostmi v oblasti LULUCF za rok X-2 v souladu s požadavky na vykazování podle UNFCCC;
- d) své antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení CO₂ pomocí propadů vyvolané činnostmi v oblasti LULUCF v souladu s rozhodnutím č. 529/2013/EU a Kjótským protokolem a informace o započítání těchto emisí a jejich pohlcování v důsledku činností v oblasti LULUCF v souladu s rozhodnutím č. 529/2013/EU a s čl. 3 odst. 3 a 4 Kjótského protokolu, jakož i příslušnými rozhodnutími podle tohoto protokolu, za období mezi rokem 2008 nebo jinými příslušnými roky a rokem X-2. Pokud členské státy započítávají obhospodařování orné půdy, obhospodařování pastvin, obnovu vegetace nebo odvodňování a zavodňování mokřadů, vykazují kromě toho své emise skleníkových plynů ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů pro každou tuto činnost za příslušný referenční rok nebo období uvedené v příloze VI rozhodnutí č. 529/2013/EU a příloze rozhodnutí 13/CMP.1. Členské státy při dodržování svých povinností podávat zprávy podle tohoto písmene, a zejména při předkládání informací o emisích a pohlceních v souvislosti s jejich povinnostmi započítávání uvedenými v rozhodnutí č. 529/2013/EU, předkládají informace při plném zohlednění platných pokynů IPCC pro správnou praxi v oblasti LULUCF;
- e) jakékoli změny informací uvedených v písmenech a) až d) za období mezi příslušným referenčním rokem nebo obdobím a rokem X-3, včetně důvodů těchto změn;
- f) informace o ukazatelích za rok X-2, jak jsou uvedeny v příloze III;
- g) informace z jejich národního registru o vydání, nabytí, držení, převodu, zrušení, stažení a přesunu jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a ICER za rok X-1;
- h) souhrnné informace o uzavřených převodech podle čl. 3 odst. 4 a 5 rozhodnutí č. 406/2009/ES za rok X-1;
- i) informace o využívání společného provádění, mechanismu čistého rozvoje a mezinárodního obchodování s emisemi podle článků 6, 12 a 17 Kjótského protokolu nebo o jakémkoli dalším flexibilním mechanismu stanoveném jinými nástroji přijatými konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC nebo konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu, za účelem splnění svých kvantifikovaných

závazků k omezení nebo snížení emisí podle článku 2 rozhodnutí č. 2002/358/ES a Kjótského protokolu nebo jakýchkoli budoucích závazků podle úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu za rok X-2;

- j) informace o krocích podniknutých za účelem zlepšení odhadů inventur, zejména v oblastech inventury, které byly na základě odborných přezkumů předmětem úprav nebo doporučení;
- k) skutečné nebo odhadované přídele ověřených emisí vykazovaných zařízeními a provozovateli podle směrnice 2003/87/ES na kategorie zdrojů národní inventury skleníkových plynů, pokud je to možné, a poměr těchto ověřených emisí k celkovým vykázaným emisím skleníkových plynů z těchto kategorií zdrojů za rok X-2;
- l) případně výsledky kontrol souladu emisí vykázaných v inventurách skleníkových plynů za rok X-2 s ověřenými emisemi vykázanými v souladu se směrnicí 2003/87/ES;
- m) případně výsledky kontrol souladu údajů použitých pro odhad emisí při sestavování inventur skleníkových plynů za rok X-2 s:
  - i) údaji použitými pro sestavení inventur látek znečišťujících ovzduší podle směrnice 2001/81/ES,
  - ii) údaji vykazovanými podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 842/2006,
  - iii) energetickými údaji vykazovanými v souladu s článkem 4 a přílohou B nařízení (ES) č. 1099/2008;
- n) popis změn svého národního inventurního systému;
- o) popis změn národního registru;
- p) informace o jejich plánu v oblasti zajištění kvality a kontroly kvality, obecné hodnocení nejistoty a obecné posouzení úplnosti, a pokud jsou k dispozici, další prvky zprávy o národní inventuře skleníkových plynů nezbytné pro přípravu zprávy o inventuře skleníkových plynů v Unii.

V prvním roce, v němž se mají v souladu s tímto nařízením podávat zprávy, členské státy oznámí Komisi jakýkoliv záměr uplatnit čl. 3 odst. 4 a 5 rozhodnutí č. 406/2009/ES.

2. Členské státy předloží Komisi do 15. ledna druhého roku po skončení každého z období započítávání uvedených v příloze

I rozhodnutí č. 529/2013/EU předběžné údaje a do 15. března téhož roku konečné údaje připravené pro jejich záznamy v odvětví LULUCF pro dané období započítávání v souladu s čl. 4 odst. 6 uvedeného rozhodnutí.

3. Členské státy do 15. března každého roku podávají Komisi úplnou a aktuální zprávu o národní inventuře. Tato zpráva obsahuje všechny informace stanovené v odstavci 1 a jakékoli následné aktualizace těchto informací.

4. Členské státy do 15. dubna každého roku předkládají sekretariátu úmluvy UNFCCC národní inventuru obsahující informace předložené Komisi v souladu s odstavcem 3.

5. Komise každoročně ve spolupráci s členskými státy sestaví inventuru skleníkových plynů v Unii a připraví zprávu o inventuře skleníkových plynů v Unii a do 15. dubna každého roku je předloží sekretariátu úmluvy UNFCCC.

6. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25 s cílem:

a) doplnit látky na seznam nebo odstranit látky ze seznamu skleníkových plynů uvedeného v příloze I tohoto nařízení nebo doplnit, odstranit nebo pozměnit ukazatele uvedené v příloze III tohoto nařízení v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících;

b) zohlednit změny v souvislosti s potenciálem globálního oteplování a mezinárodně dohodnutými pokyny k inventurám v souladu s příslušnými rozhodnutími orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgánů v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících.

7. Komise v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupu předkládání inventur skleníkových plynů členských států podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty rovněž stanoví lhůty pro spolupráci a koordinaci mezi Komisí a členskými státy při přípravě zprávy o inventuře skleníkových plynů Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

8. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupu vykazování emisí skleníkových plynů členských států a pohlčení v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 529/2013/EU Komise při přijímání těchto prováděcích aktů zajistí slučitelnost lhůt Unie a úmluvy UNFCCC pro sledování a vykazování uvedených informací. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 8

Přibližné inventury skleníkových plynů

1. Členské státy do 31. července každého roku („rok X“) předloží Komisi pokud možno přibližné národní inventury skleníkových plynů za rok X-1. Komise každoročně sestaví přibližné inventuru skleníkových plynů v Unii na základě přibližných národních inventur skleníkových plynů členských států, popřípadě na základě vlastních odhadů, pokud členský stát do stanoveného data nepředložil vlastní přibližné inventury. Komise tyto informace každoročně zveřejní do 30. září.

2. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupu předkládání přibližných inventur skleníkových plynů členských států podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 9

Postupy pro doplnění odhadů emisí za účelem sestavení inventury Unie

1. Komise provede počáteční kontrolu údajů předložených členskými státy podle čl. 7 odst. 1 z hlediska jejich přesnosti. Výsledky těchto kontrol zašle členským státům do šesti týdnů od lhůty pro předložení. Členské státy do 15. března zodpoví relevantní dotazy vznesené na základě počáteční kontroly a předloží konečné znění inventury za rok X-2.

2. Pokud členský stát do 15. března nepředloží dané údaje inventury požadované pro sestavení inventury Unie, může Komise vypracovat odhady, kterými doplní údaje předložené členskými státy, a sice za konzultace a v úzké spolupráci s dotčenými členskými státy. Pro tento účel Komise použije pokyny platné pro přípravu národních inventur skleníkových plynů.

KAPITOLA 4

REGISTRY

Článek 10

Zřízení a provoz registrů

1. Unie a členské státy zřídí a spravují registry za účelem přesného započítání vydání, držení, převodu, nabytí, zrušení,

odebrání, přesunu, nahrazení nebo případně změny doby skončení platnosti jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER. Členské státy mohou tyto registry používat také pro přesné započítání jednotek uvedených v čl. 11a odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

2. Unie a členské státy mohou své registry spravovat ve sjednoceném systému spolu s jedním nebo více členskými státy.

3. Údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku se zpřístupní ústřednímu správci jmenovanému podle článku 20 směrnice 2003/87/ES.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25 za účelem zřízení registru Unie uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 11

Odebrání jednotek podle Kjótského protokolu

1. Členské státy po dokončení přezkumu svých národních inventur podle Kjótského protokolu za každý rok prvního kontrolního období podle Kjótského protokolu, včetně vyřešení jakýchkoli otázek spojených s prováděním, odeberou z registru jednotky AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER odpovídající jejich čistým emisím v průběhu daného roku.

2. Pokud jde o poslední rok prvního kontrolního období podle Kjótského protokolu, členské státy odeberou jednotky z registru před koncem dodatečného období pro splnění závazků stanovených v rozhodnutí 11/CMP.1 konference smluvních stran úmluvy UNFCCC jednajících jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu.

KAPITOLA 5

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O POLITIKÁCH A OPATŘENÍCH A VYKAZOVÁNÍ ODHADŮ TÝKAJÍCÍCH SE ANTROPOGENNÍCH EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ ZE ZDROJŮ A POHLČENÍ POMOCÍ PROPADŮ

Článek 12

Národní a unijní systémy pro politiky a opatření a odhady

1. Členské státy a Komise do 9. července 2015 zřídí a provozují a neustále se snaží zdokonalovat národní a unijní systémy pro podávání zpráv o politikách a opatřeních a o vykazování odhadů týkajících se antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlčení pomocí propadů. Tyto systémy zahrnují příslušná platná institucionální, právní a procesní ustanovení členského státu a Unie pro hodnocení politiky a vypracovávání odhadů antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlčení pomocí propadů.

2. Členské státy a Komise usilují o zajištění včasnosti, transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti informací podávaných ve zprávách o politikách, opatřeních a odhadech antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jak je uvedeno v člancích 13 a 14, případně včetně používání a uplatňování údajů, metod a modelů a provádění činností v oblasti zajištění kvality a kontroly kvality a analýzy citlivosti.

3. Komise v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány dohod z nich vycházejících či na ně navazujících přijme prováděcí akty ohledně struktury, formátu a postupu předkládání informací týkajících se systémů členských států a Unie pro politiky a opatření a odhady podle odstavců 1 a 2 tohoto článku, článku 13 a čl. 14 odst. 1. Komise zajistí soudržnost s mezinárodně dohodnutými požadavky na vykazování, jakož i slučitelnost lhůt Unie pro monitorování a vykazování uvedených informací s příslušnými mezinárodními lhůtami. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 13

Podávání zpráv o politikách a opatřeních

1. Členské státy do 15. března 2015 a poté každé dva roky předloží Komisi:

- a) popis svého národního systému pro podávání zpráv o politikách a opatřeních nebo o souborech opatření a pro vykazování odhadů antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů v souladu s čl. 12 odst. 1, pokud tento popis dosud nebyl předložen, nebo informace o jakýchkoli změnách tohoto systému, pokud již tento popis předložily;
- b) aktualizace týkající se strategií rozvoje nízkouhlíkového hospodářství uvedených v článku 4 a pokroku při provádění těchto strategií;
- c) informace o vnitrostátních politikách a opatřeních nebo souborech opatření a o provádění politik a opatření nebo souborů opatření Unie, které omezují nebo snižují emise skleníkových plynů ze zdrojů nebo podporují pohlcení pomocí propadů, poskytované v rozlišení podle odvětví a uspořádané podle jednotlivých plynů nebo skupin plynů (HFC a PFC) uvedených v příloze I. Tyto informace musí odkazovat na platné a příslušné vnitrostátní nebo unijní politiky a zahrnují:
  - i) cíl politiky nebo opatření a stručný popis politiky nebo opatření,

- ii) druh politického nástroje,
  - iii) stav provádění politiky nebo opatření nebo souborů opatření,
  - iv) ukazatele pro monitorování a hodnocení dosaženého pokroku v čase, pokud se používají,
  - v) jsou-li k dispozici, kvantitativní odhady účinků na emise ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů rozdělené podle:
    - výsledků předběžných hodnocení účinků jednotlivých politik a opatření nebo jejich souborů týkajících se zmírňování změny klimatu. Odhady se poskytují na období čtyř po sobě jdoucích budoucích let končící číslicí 0 nebo 5, které bezprostředně následují po roce, za nějž se podává zpráva, přičemž se rozlišuje mezi emisemi skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, a emisemi, na něž se vztahuje rozhodnutí č. 406/2009/ES,
    - výsledků následných hodnocení dopadů jednotlivých politik a opatření nebo jejich souborů týkajících se zmírňování změny klimatu, přičemž se rozlišuje mezi emisemi skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, a emisemi, na něž se vztahuje rozhodnutí č. 406/2009/ES,
  - vi) odhady předpokládaných nákladů a přínosů politik a opatření, případně odhady realizovaných nákladů a přínosů politik a opatření, jsou-li k dispozici,
  - vii) veškeré odkazy na posouzení a podpůrné technické zprávy uvedené v odstavci 3, jsou-li k dispozici;
- d) informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí č. 406/2009/ES;
  - e) informace o tom, do jaké míry opatření členského státu představuje významnou součást úsilí vyvíjeného na vnitrostátní úrovni i do jaké míry odhadované využití společného provádění, mechanismu čistého rozvoje a mezinárodního obchodování s emisemi doplňuje vnitrostátní opatření v souladu s příslušnými ustanoveními Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými podle tohoto protokolu.

2. Členský stát sdělí Komisi jakékoli významné změny informací vykázaných podle tohoto článku v prvním roce vykazovaného období do 15. března roku následujícího po podání předchozí zprávy.

3. Členské státy v elektronické podobě zveřejní jakékoli příslušné posouzení nákladů a účinků vnitrostátních politik a opatření, jsou-li k dispozici, a jakékoli příslušné informace o provádění politik a opatření Unie, které omezují nebo snižují emise skleníkových plynů ze zdrojů nebo podporují jejich pohlcení pomocí propadů, společně s jakýmkoli existujícími technickými zprávami, z nichž tato posouzení vycházejí. Jejich součástí by měly být popisy použitých modelů a metodických přístupů, definice a výchozí předpoklady.

Článek 14

Vykazování odhadů

1. Členské státy do 15. března 2015 a poté každé dva roky předloží Komisi národní odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů, uspořádané podle jednotlivých plynů nebo skupin plynů (HFC a PFC) uvedených v příloze I a podle odvětví. Tyto odhady zahrnují kvantitativní odhady na období čtyř po sobě jdoucích budoucích let končící číslicí 0 nebo 5, které bezprostředně následují po roce, za nějž se podává zpráva. V národních odhadech jsou zohledněny veškeré politiky a opatření přijaté na úrovni Unie a zahrnují:

- a) odhady bez opatření, jsou-li k dispozici, odhady s opatřeními a, jsou-li k dispozici, odhady s dodatečnými opatřeními;
- b) celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů pro zdroje emisí, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- c) dopad politik a opatření určených podle článku 13. Jestliže tyto politiky a opatření zahrnuté nejsou, je zapotřebí tuto skutečnost jasně uvést a vysvětlit;
- d) výsledky analýzy citlivosti provedené za účelem sestavení odhadů;
- e) veškeré příslušné odkazy na posouzení a technické zprávy, z nichž tyto odhady vycházejí, uvedené v odstavci 4.

2. Členský stát sdělí Komisi jakékoli významné změny informací vykázaných podle tohoto článku v prvním roce vykazovaného období do 15. března roku následujícího po podání předchozí zprávy.

3. Členské státy podají zprávu o nejaktuálnějších dostupných odhadech. Pokud členský stát do 15. března každého druhého roku nepředloží úplné odhady a Komise stanoví, že členský stát nemůže doplnit chybějící údaje odhadů poté, co tyto byly určeny prostřednictvím postupů pro zajištění kvality nebo kontroly kvality uplatněných Komisí, může Komise za konzultace dotčeného členského státu vypracovat odhady, které jsou zapotřebí pro sestavení odhadů Unie.

4. Členské státy v elektronické podobě zveřejní své národní odhady emisí skleníkových plynů ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů společně s příslušnými technickými zprávami, z nichž tyto odhady vycházejí. Součástí těchto odhadů by měly být popisy použitých modelů a metodických přístupů, definice a výchozí předpoklady.

KAPITOLA 6

PODÁVÁNÍ JINÝCH ZPRÁV TÝKAJÍCÍCH SE ZMĚNY KLIMATU

Článek 15

Podávání zpráv o národních adaptačních opatřeních

Členské státy do 15. března 2015 a poté každé čtyři roky, v souladu s lhůtami pro podávání zpráv podle úmluvy UNFCCC, podají Komisi informace o svých vnitrostátních plánech a strategiích v oblasti přizpůsobování se změně klimatu, uvádějící prováděná nebo plánovaná opatření s cílem usnadnit přizpůsobení se změně klimatu. Tyto informace zahrnují hlavní cíle a kategorie dopadu změny klimatu, na které jsou opatření zaměřena, jako jsou záplavy, zvyšování mořské hladiny, extrémní teploty, sucha a jiné mimořádné povětrnostní jevy.

Článek 16

Podávání zpráv o finanční a technické podpoře poskytnuté rozvojovým zemím

1. Členské státy spolupracují s Komisí, aby bylo možné včas a soudržným způsobem vykazat pomoc poskytovanou Uníí a jejími členskými státy rozvojovým zemím v souladu s příslušnými použitelnými ustanoveními úmluvy UNFCCC, včetně případného společného formátu dohodnutého v rámci úmluvy UNFCCC, a zajistit, aby tyto informace byly každoročně vykazány do 30. září.

2. Členské státy případně nebo v příslušných případech podle úmluvy UNFCCC usilují o to, aby předložily informace o finančních tocích založené na tzv. „ukazatelích z Ria“ pro podporu spojenou se zmírňováním změny klimatu a podporu spojenou s přizpůsobováním se změně klimatu, které představil výbor pro rozvojovou pomoc OECD, a metodické informace o provádění metodiky ukazatelů z Ria v oblasti změny klimatu.

3. Vykazují-li se informace o uvolněných soukromých finančních tocích, zahrnují informace o definicích a metodice, jež byly pro stanovení veškerých hodnot použity.

4. Informace předložené v souvislosti s podporou zahrnují v souladu s rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány dohod z nich vycházejících či na ně navazujících informace o podpoře za účelem zmírňování změny klimatu, přizpůsobování se této změně a budování kapacit a přenosu technologií a pokud možno informace o tom, zda se jedná o nové a dodatečné finanční zdroje.

Článek 17

Podávání zpráv o použití výnosů z dražeb a projektových kreditů

1. Členské státy do 31. července každého roku („rok X“) předloží Komisi za rok X-1:

- a) podrobné odůvodnění uvedené v čl. 6 odst. 2 rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- b) informace o použití výnosů v roce X-1, které členský stát získal z dražeb povolenek v souladu s čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, včetně informací o těchto výnosech, které byly použity k jednomu nebo více z účelů uvedených v čl. 10 odst. 3 této směrnice, nebo o ekvivalentu těchto výnosů ve finanční hodnotě a o opatřeních přijatých podle uvedeného článku;
- c) informace o používání všech výnosů, podle určení členského státu, které získal z dražeb povolenek v oblasti letectví v souladu s čl. 3d odst. 1 nebo 2 směrnice 2003/87/ES; tyto informace se poskytnou v souladu s čl. 3d odst. 4 uvedené směrnice;
- d) informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. b) rozhodnutí č. 406/2009/ES a informace o tom, jak jejich nákupní politika podporuje plnění mezinárodní dohody o změně klimatu;
- e) informace o uplatňování čl. 11b odst. 6 směrnice 2003/87/ES, pokud jde o projektové činnosti výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW.

2. Výnosy z dražeb, které v okamžiku, kdy členský stát Komisi podává zprávu v souladu s tímto článkem, nebyly vyplaceny, se kvantifikují a vykazují ve zprávách na následující roky.

3. Zprávy podané Komisi v souladu s tímto článkem členské státy zveřejní. Komise zveřejní souhrnné informace Unie, a to ve snadno přístupné formě.

4. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupů podávání zpráv členskými státy v souvislosti s vykazováním informací podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 18

Dvouleté zprávy a vnitrostátní sdělení

1. Unie a členské státy podávají sekretariátu úmluvy UNFCCC dvouleté zprávy v souladu s rozhodnutím konference smluvních stran úmluvy UNFCCC 2/CP.17, nebo s příslušnými navazujícími rozhodnutími přijatými orgány UNFCCC, a vnitrostátní sdělení v souladu s článkem 12 úmluvy UNFCCC.

2. Členské státy poskytují Komisi kopie vnitrostátních sdělení a dvouletých zpráv podávaných sekretariátu úmluvy UNFCCC.

KAPITOLA 7

ODBORNÝ PŘEZKUM EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ PROVÁDĚNÝ UNÍÍ

Článek 19

Přezkum inventur

1. Komise provede komplexní přezkum údajů národních inventur předložených členskými státy v souladu s čl. 7 odst. 4 tohoto nařízení s cílem stanovit roční emisní přiděl podle čl. 3 odst. 2 čtvrtého pododstavce rozhodnutí č. 406/2009/ES pro účely uplatňování článků 20 a 27 tohoto nařízení a s cílem monitorovat, jak jsou členské státy úspěšné při dosahování svých cílů v oblasti snižování nebo omezování emisí skleníkových plynů podle článku 3 a 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES v letech, kdy je komplexní přezkum prováděn.

2. Počínaje údaji vykazovanými za rok 2013 provádí Komise každoroční přezkum údajů národních inventur předkládaných členskými státy v souladu s čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení, které jsou relevantní pro monitorování snižování nebo omezování emisí skleníkových plynů ze strany členských států v souladu s články 3 a 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES a všech dalších cílů snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů stanovených v právních předpisech Unie. Členské státy se tohoto procesu v plném rozsahu účastní.

3. Součástí komplexního přezkumu uvedeného v odstavci 1 jsou:

- a) kontroly za účelem ověření transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti předložených informací;
- b) kontroly za účelem zjištění případů, kdy jsou údaje inventur připravovány způsobem, který není v souladu s pokyny úmluvy UNFCCC nebo pravidly Unie, a

c) případný výpočet nutných technických oprav, které z přezkumu vyplynou, na základě konzultace s členskými státy.

4. Součástí každoročních přezkumů jsou kontroly stanovené v odst. 3 písm. a). Pokud o to členský stát po konzultaci s Komisí požádá nebo jsou při těchto kontrolách zjištěny významné skutečnosti, jako jsou:

a) doporučení pocházející z dřívějších přezkumů provedených Uníí nebo v rámci úmluvy UNFCCC, která nebyla provedena, nebo otázky, které členský stát nevyvětlil;

b) nadhodnocené nebo podhodnocené údaje související s některou klíčovou kategorií v inventuře daného členského státu,

zahrnuje každoroční přezkum týkající se daného členského státu rovněž kontroly stanovené v odst. 3 písm. b), aby bylo možné provést výpočty podle odst. 3 písm. c).

5. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení harmonogramu a kroků pro provádění komplexního přezkumu podle odstavce 1 a každoročního přezkumu podle odstavce 2 tohoto článku, včetně úkolů stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku, a to i k zajištění náležité konzultace členskými státy s ohledem na závěry přezkumů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

6. Komise stanoví prostřednictvím prováděcího aktu celkové množství emisí za příslušný rok na základě opravených údajů inventur jednotlivých členskými státy po provedení příslušného přezkumu.

7. Údaje za každý členský stát, které se zaznamenávají v registrech zřízených v souladu s článkem 11 rozhodnutí č. 406/2009/ES a článkem 19 směrnice 2003/87/ES k datu připadajícímu na čtyři měsíce ode dne zveřejnění prováděcího aktu přijatého v souladu s odstavcem 6 tohoto článku, jsou relevantní pro uplatnění čl. 7 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES. To zahrnuje změny těchto údajů v případě, že členský stát využije pružnosti v souladu s články 3 a 5 rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 20

Účinky přepočtů

1. Komise po dokončení komplexního přezkumu údajů inventur za rok 2020 v souladu s článkem 19 vypočítá podle

vzorce stanoveného v příloze II souhrn účinků přepočítaných emisí skleníkových plynů za každý členský stát.

2. Aniž je dotčen čl. 27 odst. 2 tohoto nařízení, Komise mimo jiné použije souhrn uvedený v odstavci 1 tohoto článku při navrhování cílů snížení nebo omezení emisí pro každý členský stát na období po roce 2020 v souladu s článkem 14 rozhodnutí č. 406/2009/ES.

3. Výsledky výpočtů provedených v souladu s odstavcem 1 Komise neprodleně zveřejní.

KAPITOLA 8

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O POKROKU PŘI PLNĚNÍ UNIJNÍCH A MEZINÁRODNÍCH ZÁVAZKŮ

Článek 21

Podávání zpráv o pokroku

1. Komise každoročně posoudí na základě informací podle tohoto nařízení a po konzultaci s členskými státy pokrok Unie a jejích členských států při plnění níže uvedených závazků, aby zhodnotila, zda byl pokrok dostačující:

a) závazky podle článku 4 úmluvy UNFCCC a článku 3 Kjótského protokolu, které jsou dále stanoveny v rozhodnutích přijatých konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC nebo konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu. Posouzení plnění těchto závazků vychází z informací poskytnutých podle článků 7, 8, 10 a 13 až 17;

b) povinnosti stanovené v článku 3 rozhodnutí č. 406/2009/ES. Posouzení dodržování těchto povinností vychází z informací poskytnutých podle článků 7, 8, 13 a 14.

2. Každé dva roky Komise posoudí celkový dopad letectví na světové klima, včetně emisí jiných než CO₂, nebo jejich dopady na základě údajů o emisích poskytnutých členskými státy podle článku 7 a toto posouzení případně doplní odkazy na vědecké pokroky a údaje o leteckém provozu.

3. Komise předloží každý rok do 31. října Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující závěry posouzení, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2.

Článek 22

Zpráva o dodatečné lhůtě pro plnění závazků podle Kjótského protokolu

Unie a jednotlivé členské státy předloží sekretariátu úmluvy UNFCCC zprávu o dodatečné lhůtě pro plnění závazků podle odstavce 3 rozhodnutí 13/CMP.1 poté, co tato lhůta uplyne.

KAPITOLA 9

SPOLUPRÁCE A PODPORA

Článek 23

Spolupráce mezi členskými státy a Uníí

Členské státy a Unie vzájemně spolupracují a koordinují činnosti v souvislosti s povinnostmi podle tohoto nařízení ohledně:

- a) sestavení inventury skleníkových plynů Unie a vypracování zprávy o inventuře skleníkových plynů Unie v souladu s čl. 7 odst. 5;
  - b) vypracování sdělení Unie obsahujícího údaje z národních inventur v souladu s článkem 12 úmluvy UNFCCC a dvouleté zprávy Unie v souladu s rozhodnutím 2/CP.17 nebo s následnými příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC;
  - c) postupu přezkumu a zajištění souladu podle úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu v souladu s příslušnými rozhodnutími podle úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu, jakož i postupu Unie pro přezkum inventur skleníkových plynů členských států uvedený v článku 19 tohoto nařízení;
  - d) jakýchkoliv úprav v souladu s čl. 5 odst. 2 Kjótského protokolu nebo vyplývajících z přezkumu provedeného Uníí podle článku 19 tohoto nařízení nebo jiných změn inventur a zpráv o inventurách, které byly nebo mají být předloženy sekretariátu úmluvy UNFCCC;
  - e) sestavení přibližné inventury skleníkových plynů Unie podle článku 8 tohoto nařízení;
  - f) podávání zpráv v souvislosti s odebráním jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER po uplynutí dodatečného období uvedeného v odstavci 14 rozhodnutí 13/CMP.1 za účelem splnění závazků v souladu s čl. 3 odst. 1 Kjótského protokolu.
- a) sestavování inventury skleníkových plynů Unie a vypracování zprávy o inventuře skleníkových plynů Unie;
  - b) provádění postupů zajištění kvality a kontroly kvality za účelem sestavení inventury skleníkových plynů Unie;
  - c) vypracování odhadů pro údaje nevykazované v národních inventurách skleníkových plynů;
  - d) provádění přezkumů;
  - e) sestavování přibližné inventury skleníkových plynů Unie;
  - f) sestavování informací poskytovaných členskými státy o politikách a opatřeních a odhadech;
  - g) provádění postupů zajištění kvality a kontroly kvality v souvislosti s výkazy a informacemi, jež členské státy podávají o odhadech, politikách a opatřeních;
  - h) příprava odhadů pro údaje o odhadech nevykazované členskými státy;
  - i) sestavení údajů potřebných pro výroční zprávu, kterou vypracovává Komise a předkládá ji Evropskému parlamentu a Radě;
  - j) šíření informací shromážděných v souladu s tímto nařízením, včetně správy a aktualizace databáze zmírňujících politik a opatření členských států, a evropské platformy pro přizpůsobení se změně klimatu ve vztahu k dopadům změny klimatu a zranitelnosti a přizpůsobování se této změně.

KAPITOLA 10

PŘENESENÍ PRAVOMOCI

Článek 25

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člácích 6, 7 a 10 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 8. července 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejné

Článek 24

Úloha Evropské agentury pro životní prostředí

Evropská agentura pro životní prostředí je Komisi nápomocna při plnění článků 6 až 9, 12 až 19, 21 a 22 v souladu s jejím ročním pracovním programem. Tato pomoc zahrnuje:

dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 6, 7 a 10 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 6, 7 a 10 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

KAPITOLA 11

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 27

Přezkum

1. Komise pravidelně přezkoumává soulad ustanovení tohoto nařízení o monitorování a podávání zpráv s budoucími rozhodnutími souvisejícími s úmluvou UNFCCC a Kjótským protokolem nebo jinými právními předpisy Unie. Komise rovněž pravidelně posuzuje, zda v důsledku vývoje v rámci úmluvy UNFCCC nenastává situace, kdy povinnosti podle tohoto nařízení již nejsou nutné, nejsou přiměřené vzhledem k odpovídajícím výhodám, je třeba je upravit, nebo nejsou v souladu s požadavky na vykazování podle úmluvy UNFCCC či jsou vzhledem k těmto požadavkům duplicitní, a pokud je to vhodné, předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

2. Komise do prosince roku 2016 prověří, zda dopad uplatňování pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 nebo významná změna používané metodiky úmluvy UNFCCC při určování inventur skleníkových plynů nevede k rozdílu většímu než 1 % v celkových emisích skleníkových plynů členského státu relevantních pro článek 3 rozhodnutí č. 406/2009/ES, a může provést revizi ročních emisních přidělů stanovených v čl. 3 odst. 2 čtvrtém pododstavci rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 28

Zrušení

Rozhodnutí č. 280/2004/ES se zrušuje. Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 29

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

PŘÍLOHA I

SKLENÍKOVÉ PLYNY

Oxid uhličitý (CO₂)

Methan (CH₄)

Oxid dusný (N₂O)

Fluorid sírový (SF₆)

Fluorid dusitý (NF₃)

Částečně fluorované uhlovodíky (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHFCF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHFCF₂CF₃ or (C₅H₂F₁₀)

Zcela fluorované uhlovodíky (PFC):

— PFC-14, perfluoromethan, CF₄

— PFC-116, perfluoroethan, C₂F₆

— PFC-218, perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, perfluorocyklobutan, c-C₄F₈

— perfluorocyklopropan c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, perfluorbutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, perfluorpentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, perfluorhexan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

PŘÍLOHA II

Souhrn účinků přepočítaných emisí skleníkových plynů podle členských států uvedený v čl. 20 odst. 1

Souhrn účinků přepočítaných emisí skleníkových plynů podle členských států se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

kde:

- t_i je roční příděl emisí členského státu na rok i stanovený podle čl. 3 odst. 2 čtvrtého pododstavce a článku 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES, buď jak byl stanoven v roce 2012, nebo případně jak byl stanoven v roce 2016 na základě revize provedené v souladu s čl. 27 odst. 2 a podle čl. 3 odst. 2 rozhodnutí č. 406/2009/ES,
- $t_{i,2022}$ je roční emisní příděl členského státu na rok i stanovený podle čl. 3 odst. 2 čtvrtého pododstavce a článku 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES, který by byl vypočten, pokud by jako vstup byly použity údaje z přezkoumané inventury předložené v roce 2022,
- $e_{i,j}$ jsou emise skleníkových plynů členského státu za rok i stanovené podle aktů přijatých Komisí v souladu s čl. 19 odst. 6 po odborném přezkumu inventury v roce j .

—

SEZNAM ROČNÍCH UKAZATELŮ

Tabulka 1: seznam prioritních ukazatelů ⁽¹⁾

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Číselník/jmenovatel	Pokyny/definice ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	Celková náročnost HDP vůči CO ₂ , t/mil. eur	Celkové emise CO ₂ , kt	Celkové emise CO ₂ (bez LULUCF), jak jsou uvedeny ve společném formátu zpráv (CRF)
			HDP, mld. eur (EC95)	Hrubý domácí produkt ve stálých cenách roku 1995 (zdroj: státní závěrečný účet)
2	MACRO B0	Energetická náročnost HDP vůči CO ₂ , t/mil. eur	Emise CO ₂ ze spotřeby energie, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv (kategorie zdrojů IPCC 1A, sektorový přístup)
			HDP, mld. eur (EC95)	Hrubý domácí produkt ve stálých cenách roku 1995 (zdroj: státní závěrečný účet)
3	TRANSPORT C0	Emise CO ₂ z osobních vozidel, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi).
		Počet kilometrů osobních vozidel, mil. km		Počet vozových kilometrů osobními vozidly. (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
4	INDUSTRY A1	Energetická náročnost průmyslu vůči CO ₂ , t/mil. eur	Emise CO ₂ z průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv ve výrobních průmyslových odvětvích, stavebnictví a těžebním a hornickém průmyslu (vyjma těžby uhlí a těžby ropy a zemního plynu), včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2). Energie používaná pro dopravu průmyslem by se neměla uvádět zde, ale do ukazatelů dopravy. Emise způsobené dopravou nerealizovanou po komunikacích a dalšími mobilními zařízeními v průmyslu patří do tohoto sektoru.
			Hrubá přidaná hodnota za celý sektor průmyslu, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 ve výrobních průmyslových odvětvích (NACE 15-22, 24-37), stavebnictví (NACE 45) a těžebním a hornickém průmyslu (vyjma těžby uhlí, ropy a zemního plynu) (NACE 13-14). (zdroj: státní závěrečný účet)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Číselník/jmenovatel	Pokyny/definice ⁽²⁾ ⁽³⁾
5	HOUSEHOLDS A.1	Specifické emise CO ₂ z domácností, t/byt	Emise CO ₂ ze spotřeby fosilních paliv domácnostmi, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v domácnostech (kategorie zdroje IPCC 1A4b).
			Množství trvale obydlených bytových jednotek, 1 000	Množství trvale obydlených bytových jednotek.
6	SERVICES A0	Náročnost soukromého a veřejného sektoru vůči CO ₂ , t/mil. eur	Emise CO ₂ ze spotřeby fosilních paliv v soukromém a veřejném sektoru, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v soukromých a veřejných objektech v soukromých a veřejných sektorech (kategorie zdroje IPCC 1A4a). Energie používaná pro dopravu službami by se neměla uvádět zde, ale do ukazatelů dopravy.
			Hrubá přidaná hodnota služeb, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 ve službách (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99). (zdroj: státní závěrečný účet)
7	TRANSFORMATION B0	Specifické emise CO ₂ z veřejných elektráren a z elektráren pro vlastní spotřebu, t/TJ	Emise CO ₂ z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu, kt	Emise CO ₂ z veškerého spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla pro vlastní spotřebu. Emise z tepláren zde nejsou zařazeny.
			Veškeré produkty – výstup z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Výstupy z tepláren zde nejsou zařazeny. Veřejné tepelné elektrárny vyrábějící elektrickou energii (a teplo) na prodej třetím stranám jako hlavní aktivitu. Mohou být soukromé i státní. Tepelné elektrárny pro vlastní spotřebu vyrábí elektrickou energii (a teplo) zcela nebo částečně pro vlastní použití jako aktivitu, která podporuje jejich hlavní činnost. Hrubá produkce elektrické energie je měřena jako výstup z hlavních transformátorů, tj. spotřeba elektrické energie v pomocných systémech a transformátorech je zahrnuta. (zdroj: energetická bilance)

⁽¹⁾ Odkazy na kategorie zdrojů podle IPCC se vztahují na revidované znění pokynů IPCC (1996) pro národní inventury skleníkových plynů z roku 1996.

⁽²⁾ Členské státy by se těmito pokyny měly řídit. Pokud se jimi řídit nemohou nebo pokud číselník a jmenovatel nejsou zcela v souladu, měly by to členské státy jasně uvést.

⁽³⁾ Odkazy na kategorie zdrojů podle IPCC se vztahují na revidované znění pokynů IPCC (1996) pro národní inventury skleníkových plynů z roku 1996.

Tabulka 2: seznam dalších prioritních ukazatelů ⁽¹⁾

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čítatel/jmenovatel	Pokyny/definice ⁽²⁾
1	TRANSPORT D0	Emise CO ₂ z nákladní dopravy po silničních komunikacích, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro veškeré dopravní činnosti lehkými dodávkami (vozidla s celkovou hmotností max. 3 900 kg určená primárně pro dopravu lehkých nákladů, nebo vybavená speciálním zařízením, jako je pohon na čtyři kola pro provoz mimo komunikace – kategorie zdroje IPCC 1A3bii) a těžkými nákladními vozidly (všechna vozidla o celkové hmotnosti více než 3 900 kg určená primárně pro dopravu těžkých nákladů – kategorie zdroje IPCC 1A3biii vyjma autobusů).
		Nákladní doprava na silničních komunikacích, mil. tkm		Počet tunokilometrů přepravených lehkými a těžkými nákladními vozidly po silničních komunikacích; jeden tunokilometr představuje přepravu jedné tuny po silniční komunikaci na vzdálenost 1 km. (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
2	INDUSTRY A1.1	Celková náročnost ocelářského a hutního průmyslu vůči CO ₂ , t/mil. eur	Celkové emise CO ₂ z ocelářského a hutního průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v ocelářském a hutním průmyslu včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2a), z procesů výroby oceli a železa (kategorie zdroje IPCC 2C1) a z procesů výroby železných slitin (kategorie zdroje IPCC 2C2).
			Hrubá přidaná hodnota – ocelářský a hutní sektor, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě surového železa, oceli a železných slitin (NACE 27.1), výrobě trubek (NACE 27.2), dalšího prvního zpracování železa a oceli (NACE (27.3), odlévání železa (NACE 27.51) a odlévání oceli (NACE 27.52). (zdroj: státní závěrečný účet)
3	INDUSTRY A1.2	Energetická náročnost chemického průmyslu vůči CO ₂ , t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ z chemického průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě chemikálií a chemických produktů včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2c).
			Hrubá přidaná hodnota za chemický průmysl, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě chemikálií a chemických produktů (NACE 24) (zdroj: státní závěrečný účet)
4	INDUSTRY A1.3	Energetická náročnost vůči CO ₂ – sklářský, hrnčířský sektor, sektor stavebních materiálů, t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ odvětví sklářského, hrnčířského a stavebních materiálů, kt	Emise CO ₂ ze spalování paliv při výrobě nekovových minerálních produktů (NACE 26) včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla.
			Hrubá přidaná hodnota – odvětví sklářského, hrnčířského a stavebních materiálů, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě nekovových minerálních produktů (NACE 26) (zdroj: státní závěrečný účet)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čítel/jmenovatel	Pokyny/definice ^(?)
5	INDUSTRY C0.1	Specifické emise CO ₂ z ocelářského a hutního průmyslu, t/t	Celkové emise CO ₂ z ocelářského a hutního průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v ocelářském a hutním průmyslu včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2a), z procesů výroby oceli a železa (kategorie zdroje IPCC 2C1) a z procesů výroby železných slitin (kategorie zdroje IPCC 2C2).
			Výroba oceli kyslíkovým způsobem, kt	Výroba oceli kyslíkovým způsobem (NACE 27). (zdroj: výrobní statistiky)
6	INDUSTRY C0.2	Specifické energetické emise CO ₂ z cementářství, t/t	Energetické emise CO ₂ odvětví z odvětví sklářského, hrnčářského a stavebních materiálů, kt	Emise CO ₂ ze spalování paliv při výrobě nekovových minerálních produktů (NACE 26) včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla.
			Výroba cementu, kt	Výroba cementu (NACE 26). (zdroj: výrobní statistiky)

⁽¹⁾ Členské státy uvedou čitatele a jmenovatele, nejsou-li obsaženy ve společném předpisovém rámci.

⁽²⁾ Členské státy by se těmito pokyny měly řídit. Pokud se jimi řídit nemohou nebo pokud čítel a jmenovatel nejsou zcela v souladu, měly by to členské státy jasně uvést.

Tabulka 3: seznam doplňujících ukazatelů

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čítel/jmenovatel	Pokyny/definice
1	TRANSPORT B0	Specifické emise CO ₂ z nafty z osobních automobilů, g/100 km	Emise CO ₂ z naftových osobních automobilů, kt	Emise CO ₂ ze spalování nafty u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi, pouze naftové).
			Počet kilometrů naftových osobních vozidel, mil. km	Počet vozidlokilometrů všech naftových osobních automobilů licencovaných pro použití na silničních komunikacích ve veřejném provozu. (zdroj: dopravní statistika)
2	TRANSPORT B0	Specifické emise CO ₂ z benzínu z osobních automobilů, g/100 km	Emise CO ₂ z benzínových osobních automobilů, kt	Emise CO ₂ ze spalování benzínu u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi, pouze benzínové).
			Počet kilometrů benzínových osobních vozidel, mil. km	Počet vozidlokilometrů všech benzínových osobních automobilů licencovaných pro použití na silničních komunikacích ve veřejném provozu. (zdroj: dopravní statistika)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čísel/jmenovatel	Pokyny/definice
3	TRANSPORT C0	Specifické emise CO ₂ z osobních vozidel, t/km	Emise CO ₂ z osobních vozidel, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi).
			Přeprava osob vozidly, mil. oskm	Počet osobokilometrů přepravených v osobních vozidlech; jeden osobokilometr je přeprava jedné osoby na vzdálenost jednoho kilometru. (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
4	TRANSPORT E1	Emise specifické pro leteckou dopravu, t/osobu	Emise CO ₂ z vnitrozemské letecké dopravy, kt	Emise CO ₂ z vnitrozemské letecké dopravy (obchodní, soukromé, zemědělské atd.), včetně vzletů a přistání (kategorie zdroje IPCC 1A3aii). Vyjma spotřeby paliva na letištích pro pozemní přepravu. Také vyjma paliva pro nepohyblivá zařízení na letištích.
			Cestující vnitrozemské letecké dopravy, mil.	Počet osob, vyjma posádky letadel, cestujících letecky (pouze vnitrostátní doprava) (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
5	INDUSTRY A1.4	Energetická náročnost vůči CO ₂ – potravinářský, nápojový a tabákový průmysl, t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ z potravinářského průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě potravinových, nápojových a tabákových výrobků včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2e).
			Hrubá přidaná hodnota – potravinářský, nápojový a tabákový průmysl, mil. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě potravin a nápojů (NACE 15) a tabákových výrobků (NACE 16). (zdroj: státní závěrečný účet)
6	INDUSTRY A1.5	Energetická náročnost vůči CO ₂ – papírenství a tiskařský průmysl, t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ z papírenství a tiskařského průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě celulózy, papíru, papírových výrobků a publikačních, tiskařských činností, reprodukci záznamových médií, včetně emisí ze spalování při výrobě elektrické energie a tepla. (kategorie zdroje IPCC 1A2d).
			Hrubá přidaná hodnota – papírenský a tiskařský průmysl, mil. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě celulózy, papíru, papírových výrobků (NACE 21) a publikačních, tiskařských činností, reprodukci záznamových médií (NACE 22). (zdroj: státní závěrečný účet)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Číselník/jmenovatel	Pokyny/definice
7	HOUSEHOLDS A0	Specifické emise CO ₂ domácností z vytápění, t/m ²	Emise CO ₂ z vytápění v domácnostech, kt	Emise CO ₂ ze spalování paliva při vytápění domácností.
			Povrchová plocha trvale obydlených bytových jednotek, mil. m ²	Celková povrchová plocha trvale obydlených bytových jednotek.
8	SERVICES B0	Specifické emise CO ₂ soukromého a veřejného sektoru při vytápění, kg/m ²	Emise CO ₂ z vytápění v soukromém a veřejném sektoru, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv z vytápění v soukromých a veřejných objektech v soukromých a veřejných sektorech.
			Povrchová plocha budov pro služby, mil. m ²	Celková povrchová plocha budov pro služby (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99).
9	TRANSFORMATION D0	Specifické emise CO ₂ z veřejných elektráren, t/TJ	Emise CO ₂ z veřejných tepelných elektráren, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z veřejných tepelných elektráren a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A1ai a 1A1aii). Emise z tepláren zde nejsou zařazeny.
			Veškeré produkty – výstup z veřejných tepelných elektráren, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z veřejných tepelných elektráren a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla. Výstupy z tepláren zde nejsou zařazeny. Veřejné tepelné elektrárny vyrábějící elektrickou energii (a teplo) na prodej třetím stranám jako hlavní aktivitu. Mohou být soukromé i státní. Hrubá produkce elektrické energie je měřena jako výstup z hlavních transformátorů, tj. spotřeba elektrické energie v pomocných systémech a transformátorech je zahrnuta. (zdroj: energetická bilance)
10	TRANSFORMATION E0	Specifické emise CO ₂ ze zařízení pro vlastní spotřebu, t/TJ	Emise CO ₂ ze zařízení pro vlastní spotřebu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu.
			Veškeré produkty – výstup z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Tepelné elektrárny pro vlastní spotřebu vyrábí elektrickou energii (a teplo) zcela nebo částečně pro vlastní použití jako aktivitu, která podporuje jejich hlavní činnost. Hrubá produkce elektrické energie je měřena jako výstup z hlavních transformátorů, tj. spotřeba elektrické energie v pomocných systémech a transformátorech je zahrnuta. (zdroj: energetická bilance)
11	TRANSFORMATION	Uhlíková náročnost celkové výroby energie, t/TJ	Emise CO ₂ z klasické výroby elektrické energie, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z veřejných tepelných elektráren a tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a pro veřejná zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čísel/jmenovatel	Pokyny/definice
				a tepla a pro zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Emise z tepláren zde nejsou zařazeny.
			Veškeré produkty – výstup z tepelných veřejných elektráren a z elektráren pro vlastní spotřebu, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Zahrnuje výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů a jaderné energie. (zdroj: energetická statistika)
12	TRANSPORT	Uhlíková náročnost dopravy, t/TJ	Emise CO ₂ z dopravy, kt	Emise CO ₂ z fosilních paliv pro všechny dopravní činnosti (kategorie zdroje IPCC 1A3).
			Celková konečná spotřeba energie z dopravy, PJ	Zahrnuje celkovou konečnou spotřebu při dopravě ze všech zdrojů energie (včetně spotřeby biomasy a elektrické energie). (zdroj: energetická bilance)
13	INDUSTRY C0.3	Specifické energetické emise CO ₂ z papírenství, t/t	Energetické emise CO ₂ z papírenství a tiskařského průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě celulózy, papíru, papírových výrobků a publikačních, tiskařských činností, reprodukci záznamových médií, včetně emisí ze spalování při výrobě elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2d).
			Fyzický výstup papíru, kt	Fyzický výstup papíru (NACE 21). (zdroj: výrobní statistiky)
14	INDUSTRY	Emise CO ₂ z průmyslu, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv ve výrobních průmyslových odvětvích, stavebnictví a těžebním a hornickém průmyslu (vyjma těžby uhlí a těžby ropy a zemního plynu), včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2). Energie používaná pro dopravu průmyslem by se neměla uvádět zde, ale do ukazatelů dopravy. Emise způsobené dopravou nerealizovanou po komunikacích a dalšími mobilními zařízeními v průmyslu patří do tohoto sektoru.
			Celková konečná spotřeba energie z průmyslu, PJ	Zahrnuje celkovou konečnou spotřebu v průmyslu ze všech zdrojů energie (včetně spotřeby biomasy a elektrické energie). (zdroj: energetická bilance)
15	HOUSEHOLDS	Emise CO ₂ z domácností, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v domácnostech (kategorie zdroje IPCC 1A4b).
			Celková konečná spotřeba energie z domácností, PJ	Zahrnuje celkovou konečnou spotřebu domácností ze všech zdrojů energie (včetně spotřeby biomasy a elektrické energie). (zdroj: energetická bilance)

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Rozhodnutí č. 280/2004/ES	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	—
Čl. 2 odst. 3	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 a čl. 7 odst. 3
Čl. 3 odst. 2	Čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1
Čl. 3 odst. 3	Čl. 12 odst. 3
Čl. 4 odst. 1	Článek 6
Čl. 4 odst. 2	—
Čl. 4 odst. 3	Článek 24
Čl. 4 odst. 4	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 21 odst. 3
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	—
Čl. 5 odst. 5	Článek 22
Čl. 5 odst. 6	—
Čl. 5 odst. 7	Článek 24
Čl. 6 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 10 odst. 3
Čl. 7 odst. 1	—
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 1 a čl. 11 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	—
Čl. 8 odst. 1	Článek 23
Čl. 8 odst. 2	Čl. 7 odst. 4
Čl. 8 odst. 3	—
Čl. 9 odst. 1	Článek 26
Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 9 odst. 3	—
Článek 10	—
Článek 11	Článek 28
Článek 12	Článek 29

Prohlášení Komise

„Komise bere na vědomí vypuštění článku 10 svého původního návrhu. Za účelem zlepšení kvality a transparentnosti údajů týkajících se emisí CO₂ a dalších informací ohledně klimatu v souvislosti s námořní dopravou však Komise souhlasí, aby se touto otázkou namísto toho zabývala chystaná iniciativa pro monitorování, vykazování a ověřování emisí z námořní dopravy, kterou Komise plánuje přijmout během prvního pololetí roku 2013. Komise má v úmyslu navrhnout v tomto ohledu změnu tohoto nařízení.“

„Komise konstatuje, že s cílem zajistit náležité fungování nařízení mohou být nezbytná doplňující pravidla pro stanovení, udržování a úpravu systému Unie pro politiky, opatření a odhady, jakož i pro vypracování přibližných inventur skleníkových plynů. Komise se bude od počátku roku 2013 v úzké spolupráci se členskými státy zabývat přezkumem této záležitosti a případně předloží návrh na změnu nařízení.“
